

об'єкта, який має дивовижний потенціал трансформування деякого фрейма взаємодії.

З іншого боку, це, звичайно, вже має менше відношення до самої зброї і значно більше до соціології речей, комунікації, теорії взаємодії тощо.

В силу самої методології соціології як дисципліни, плюралізму шкіл думок всередині науки та очевидної комплексності та неоднозначності феномену як такого, зброя й досі лишається дискусійною темою в контексті соціологічного знання. Звичайно, існують спроби концептуалізації, але жодну з них вичерпною назвати не можна.

Список використаних джерел

1. Are Red Paintballs illegal? Paintball hive. 2022. URL: <https://paintballhive.com/updated-are-red-paintballs-illegal-2022-the-real-truth/>
2. DeLanda, Manuel. War in the age of intelligent machines. Cambridge: MIT Press, 1992. 271 p.
3. McLuhan, Marshall. Understanding media. London: Routledge. 2001
4. United Nations Human Rights Guidance on Less-Lethal Weapons in Law Enforcement / Geneva Academy 2019. URL: <https://www.geneva-academy.ch/research/publications/detail/500-united-nations-human-rights-guidance-on-less-lethal-weapons-in-law-enforcement>
5. Violent Crime Reduction Act 2006 c.38 Part 2. Imitation firearms / legislation.gov.uk. 2011. URL: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2006/38/part/2/crossheading/imitation-firearms/2011-08-11>
6. What is Object-Centered Sociality. IGI Global URL: <https://www.igi-global.com/dictionary/object-centered-sociality/20703>.

Науковий керівник: к.політ.н., доцент Каретна О. О.

Коновальчук Тетяна Анатоліївна

*студентка 2-го курсу факультету психології, політології та соціології
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ У СУЧАСНОСТІ МОЛОДІ ТА СУСПІЛЬСТВА

Здебільшого молоде покоління виявляється без жорстких соціальних норм. Порушення традиційних форм соціалізації, заснованих на соціальних умовах життєвого шляху, з одного боку, підвищує у молоді почуття

особистої відповідальності за власну долю і ставить перед необхідністю робити вибір, з іншого боку, показує, що більшість їх небажання вступати в нові соціальні відносини. Вибір життєвого шляху ґрунтується не на здібностях та інтересах молодих людей, а на конкретній ситуації. Підростаюче покоління переживає кризу психосоціальних станів. Зруйновано стереотипи раніше застарілих моделей поведінки, норм та ціннісних орієнтацій. Порушується утворення нових речей [1, с. 3].

Актуальність питання полягає в соціальній адаптації молоді та її ролі в суспільному житті. Оскільки процес соціалізації, що передається молодшим поколінням, і традицій, створених попередніми поколіннями, порушуються раптовими змінами світогляду, не залишається іншого вибору, крім справжньої боротьби [2, с. 23]. Старшому поколінню нелегко пристосуватися до теперішнього становища, зберігаючи стару систему цінностей, молодше покоління ще не має власної системи цінностей, якщо система цінностей і існує, то вона умовна, і зазвичай, це ніколи не буває аморальним.

Батьки та діти – покоління зі значною різницею у віці. Ось чому вони по-різному розглядають багато питань протягом свого життя. За своєю природою мами і батьки через свій досвід і вік мають можливість захистити своїх дітей від труднощів, захистити їх від помилок, виховувати, допомагати їм рости. Змалку діти не тільки звикають до батьків, а й вважають себе одним цілим з батьками, сім'єю [3, с. 72].

Однак діти часто відчують, що їх не розуміють через неправильно налагоджені стосунки в сім'ї. Вони засуджують своїх батьків і бачать у них ворогів, якщо вони не задовольняють потреби, наприклад, не мають максимально вільного часу через невиконані домашні завдання. На їхню думку, батьки почали обмежувати їх свободу. Через це непорозуміння більшість членів цих сімей мають конфліктні ситуації. Але вони тимчасові. Тому що при правильному підході батько може побудувати стосунки так, щоб дитина прийняла ситуацію, довіряла дорослому і знайшла правильний шлях.

На дітей позитивно впливають дорослі в гармонійній атмосфері, спостерігаючи за врівноваженими, працьовитими, освіченими батьками, як вони бачать, хто вони насправді та своє ставлення до себе. Особливий інтерес становлять ситуації, коли в сім'ї виховується більше однієї дитини. Тоді є небезпека конкуренції, ревностей серед дітей. У цьому випадку потрібен грамотний підхід і аналіз своєї поведінки як дорослих. Необхідно, щоб діти розуміли, що ми любимо кожного з них.

Уміння прощати дитину, направляти її на правильний шлях, довіра – все це ефективні способи виховання у дитини в будь-якому віці довіри, що сприятиме формуванню відповідального, незалежного, цінного характеру людини.

Адаптаційний процес передбачає взаємодію різних поєднань діяльності, поведінки та інформаційно-психологічних, специфічних адаптаційних стратегій, весь комплекс яких спрямований на досягнення цілей та завдань, що становлять комплексну адаптаційну стратегію епізоду [4, с. 5]. З комплексних адаптаційних стратегій індивідів, що визначають напрямок, пріоритети та способи адаптації, доцільно виділити ті специфічні адаптаційні стратегії, які обумовлені індивідуальною адаптацією на всіх рівнях: індивідуальному, груповому та соціальному, у контексті діяльності людини всі області: соціальна діяльність.

В основі розуміння механізмів соціальної адаптації є активна діяльність, ключем до якої є необхідність перетворення існуючих соціальних реалій [5, с. 103].

Таким чином, сам процес створення механізмів соціальної адаптації особистості тісно пов'язаний з різними видами перетворень особистості, що характеризують її соціальну природу та реалізуються у соціальній діяльності, спілкуванні, самосвідомості. У цій тріаді не просто зміна зовнішньої дійсності, а перетворення свого внутрішнього світу, виявлення та реалізація прихованих здібностей, що сприяє повноцінній участі у процесі соціальної адаптації як позитивна особистість.

Список використаних джерел

1. Реан А. А. Психологія адаптації особистості. Аналіз. Теорія. практика. СПб., 2006. С. 20.
2. Белінська Є. П., Тихомандрицька О. А. Соціальна психологія особистості. М: Аспект Прес, 2001. С. 38.
3. Шабанова М. А. Соціальна адаптація у тих свободи. Соціологічне дослідження. 1995. № 9. С. 82.
4. Березін Ф. Б. Психічна та психофізіологічна адаптація людини. Л.: Наука, 1988. С. 270
5. Камботова Ж. В. Динаміка життєвих позицій молоді контексті соціокультурної адаптації: регіональний аспект: дис. канд.соціол. наук: Майкоп, 2008. С.165

Науковий керівник: к.політ.н., доцент Каретна О. О.